

Rep.nr. 06/9089

A.R. nr. : 05/2983/A - in de zaak van :

, bestuurder, wonende te !

EISER, hebbende als raadsman advocaat met kantoor te

TEGEN:

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door mevr.
rekenplichtige van het grondfonds namens het Vlaams Gewest, met burelen
gevestigd te 1000 Brussel, Koning Albert II-laan 20, doch woonstkeuze
hebbende gedaan bij gerechtsdeurwaarder met standplaats
te

VERWEERSTER, hebbende als raadsman advocaat met
kantoor te

Vonnist de rechtbank als volgt :

DE RECHTBANK NAM INZAGE VAN DE STUKKEN VAN RECHTSPLEGING EN VAN DE
OVERGELEGDE STAVINGSSTUKKEN.

DE PARTIJEN WERDEN GEHOORD IN HUN MIDDELEN EN CONCLUSIES.

De **vordering**, ingesteld bij dagvaarding van 26 juli 2005, strekt ertoe, in een
bij voorraad uitvoerbaar te verklaren vonnis,

- Het verzet van de eiser tegen het dwangbevel van 29 juni 2005, betekend
bij deurwaardersexploot van 13 juli 2005, ontvankelijk en gegrond te doen
verklaren;
- Dienvolgens voornoemd dwangbevel te doen vernietigen en te doen
zeggen voor recht dat de gevestigde administratieve boete van 2.000 EUR
ongegrond is;
- De kosten lastens de verweerder te doen leggen.

Bij conclusie, neergelegd ter griffie op 27 september 2005, roept de
verweerder in *hoofdorde* de materiële onbevoegdheid in van deze kamer en
meent dat de beslagrechter ter zake bevoegd is. Hij verwijst daarbij naar
artikel 157, §3 en §4 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO), en naar artikel 1395 Ger.W.
De verweerder vordert de verwijzing van deze zaak naar de voorzitter van
deze rechtbank, in toepassing van artikel 88, §2 Ger.W.
In *ondergeschikte orde* vordert hij de afwijzing van de vordering als
ongegrond.

Beoordeling

1. Volgens artikel 157 van de Stedenbouwwet vaardigt de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uit indien de administratieve boete, opgelegd krachtens artikel 156, §1 van dezelfde wet, niet werd voldaan. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek, houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging (artikel 157, §3).

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek over het beslag zijn dus van toepassing en voornoemd artikel 157 voorziet hierop geen afwijkingen.

Artikel 1395 Ger.W. beperkt de bevoegdheden van de beslagrechter tot "alle vorderingen betreffende bewarende beslagen, middelen tot tenuitvoerlegging en collectieve schuldenregeling. Onder "middelen tot tenuitvoerlegging" wordt enkel verstaan de vorderingen die strekken tot de uitwinning van het vermogen van de debiteur¹.

De beslagrechter mag geen uitspraak doen over de zaak zelf. Zo mag hij bijvoorbeeld geen uitspraak doen over de geldigheid van de fiscale aanslag die de grondslag heeft gevormd van het ten laste van de belastingplichtige uitgevaardigde dwangbevel².

Ter zake vraagt de eiser dat de rechtbank het dwangbevel nietig zou verklaren en de geldboete ongegrond om reden dat de administratieve geldboete ten onrechte in hoofde van de eiser werd gevestigd.

Het gaat hier om een betwisting ten gronde, en niet over de rechtmatigheid of de regelmatigheid van het dwangbevel.

Voor de betwistingen ten gronde is, volgens artikel 157, §4 van de Stedenbouwwet, de "rechtbank" bevoegd, te onderscheiden van de beslagrechter.

Volgens het parlementair verslag over het ontwerp van decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en met betrekking tot de administratieve geldboeten die kunnen worden opgelegd krachtens het decreet, oefent de Rechtbank van Eerste Aanleg een controle met volle rechtsmacht uit op de administratieve boete³.

Deze kamer is dan ook materieel bevoegd om van de vordering kennis te nemen.

2. Op 18 augustus 2004 beval de stad Gent de staking van de werken op het perceel te _____, werken die werden uitgevoerd zonder vergunning in opdracht van de _____ Aanwezig was de heer _____, zaakvoerder.

Dit stakingsbevel werd op 26 augustus 2004 bekrachtigd door de stedenbouwkundige inspecteur. Als overtreders worden aangeduid: de _____ en de heer _____.

¹ Dirix, E. en Broeckx, K., Beslag, APR, nr. 54.

² Cass. 3 november 1995, R.W. 1995-96, 1247

³ Zitting 1998-1999 van het Vlaams Parlement, stuk 1332 – Nr. 8

Bij proces-verbaal van 8 september 2004 werd een overtreding van het bekrachtigd stakingsbevel vastgesteld en werd een nieuw mondeling bevel tot staken gegeven.

Volgens het proces-verbaal werden de werken uitgevoerd in opdracht van de [redacted] als verantwoordelijke werd de heer [redacted];
zaakvoerder, aangeduid, die ter plaatse was en de verbalisanten te woord heeft gestaan.

Dit bevel werd bekrachtigd, met als overtreders de [redacted] en de heer [redacted].

Bij aangetekend schrijven van 19 oktober 2004 werd aan de eiser een administratieve geldboete opgelegd van 5.000 EUR wegens het voortzetten van de bouwwerken in strijd met het stakingsbevel, dit krachtens artikel 156 van het decreet van het stedenbouwdecreet van 18 mei 1999.

Eenzelfde boete werd opgelegd aan de [redacted] en aan de heer [redacted].

Na een verzoek tot ontheffing, minstens herleiding van de boete, werd de geldboete voor de drie gesanctioneerden teruggebracht tot een bedrag van 2.000 EUR.

De [redacted] i betaalde de boete.

Volgens de eiser werd hij ten onrechte beboet.

De opdrachtgeefster van de werken was de [redacted] i. De eiser zelf is bestuurder van deze vennootschap.

Volgens art. 156 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 wordt een administratieve geldboete van 5 000 EUR opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid.

De eiser was bij de uitvoering van de bouwwerken aanwezig; hij was op de hoogte van het feit dat er geen bouwvergunning voor was verleend en dat er een bevel tot staking was gegeven, minstens had hij dit moeten weten.

Hij heeft dan ook willens en wetens, dit wil zeggen bewust en vrijwillig handelend, de werken voortgezet in weerwil van het bevel tot staken.

Er werd dan ook terecht een boete in zijnen hoofde opgelegd, naast deze in hoofde van de verantwoordelijke rechtspersoon.

De vordering is ongegrond.

OP DIE GRONDEN,

DE RECHTBANK, op tegenspraak,

met inachtneming van de artikelen 2, 34, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken,

Alle andersluidende en meeromvattende conclusies verwerpend als ongegrond, niet ter zake dienstig en/of overbodig,

Verklaart de vordering ontvankelijk maar wijst ze af als ongegrond;

Legt de kosten ten laste van de eiser;

Bepaalt deze kosten als volgt:

aan de zijde van de eiser:

dagvaarding: 211,51 EUR

rechtsplegingvergoeding: 182,20 EUR

aan de zijde van de verweerder:

rechtsplegingvergoeding: 182,20 EUR

Aldus uitgesproken door de veertiende burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent in de openbare terechtzitting van 13 juni 2006, waar aanwezig waren : ; rechter, alleensprekend, bijgestaan door ; griffier.

Aangeboden op |
Niet te registreren:

15 JUNI 2006

177/1:

De e.a. inspecteur